

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului

Eu sunt Cel ce sunt. Tatăl Savaot Se slăvește în Mine, căci sunt Fiul Lui iubit. Duhul Sfânt Mângâietorul Mă preamărește în cuvânt peste pământ și Mă sărbătorește, că e praznic de Bobotează. Amin, amin, amin.

Am spus să veniți la izvor, și ați venit. Am spus să vină să le dau de la Mine celor ce Mă cer. Sunt plin de cuvânt și Mă dau. Bindecuvântată să fie întâlnirea la izvor a poporului cel mic. Bindecuvântată să fie creșterea și ascultarea și iubirea și lucrarea și pacea Mea cu el. Vreau să-l zidesc veac nou în calea venirii Mele. Vreau pe cel mic care Mă ascultă numai pe Mine să-l fac mângâiere a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh.

Am spus să veniți la izvor, și ați venit. Ferice celui ce știe să vină, că mare este taina omului zidit în Mine ca să fie. O, de ar ști omul ce este taina botezului, ar fi mare minune, dar omul nu știe cât de mare este taina aceasta, și de aceea nu rămâne în ea. Eu când am ieșit din apa Iordanului, din apa botezului, am adus pe pământ puterea acestei taine, viața omului nou, omul cu duh dătător de viață, omul îndumnezeit prin botez.

Fii atent la cuvântul Meu care izvorăște din Mine, popor mititel, că ai venit să te învăț și să știi. Puterea tainelor creștinești s-a stins din obiceiul oamenilor, iar oamenii se joacă de-a tainele lui Dumnezeu și n-au viață prin ele pe pământ, și n-are putere omul prin botez. Eu am venit Om pe pământ, dar când am ieșit din apa botezului, am fost mărturisit de Tatăl și de Duhul Sfânt și am lucrat apoi toată taina cerului peste om, ca să ia omul și să cunoască apoi, și să aibă omul viață din cer pe pământ. Viața din cer este să-L iubească omul pe Dumnezeu cu sufletul și cu trupul și cu duhul în toată vremea, așa cum am lucrat Eu înaintea Tatălui. Eu pentru om am venit de la Tatăl, și am venit să-l nasc și să-l botez și să-l cresc și să-l slăvesc și să-l am pe vecie pe om, căci omul cel ieșit din om nu poate să fie dacă nu se naște din Mine pentru viața lui.

Aș striga ca un leu rănit, să rup inima omului și să-l trezesc să audă de la Mine și să ia înțelepciunea tainelor vieții peste el, ca să știe că cel ce se botează, acela se naște din Dumnezeu, și trebuie să fie dacă se botează.

O, sunt cuprins în durere fără margini, că omul nu are început al său, nu are omul frică de Dumnezeu ca să se ridice pentru începutul său pentru ca să se facă om nou. Cel ce nu crede în viața veacului ce va să fie, acela calcă poruncile vieții acesteia, iar cel ce crede își lucrează lui această viață. Cel ce se botează, cel ce se naște prin botez, trebuie să se facă prunc apoi, trebuie să se facă copil apoi, căci aceasta este taina botezului: să fie omul prunc apoi, care nu mai trece și care moștenește pe cele din cer în el, nu pe cele de pe pământ, ci pe cele ale vieții ce va să fie. Eu M-am făcut atât de mic sub mâna botezătorului Meu, care nu se încumeta să Mă atingă, căci eram Dumnezeu din Dumnezeu, dar M-am smerit pentru ca să-l înalț pe om spre viață, spre locul pe care l-a pierdut omul prin mărirea de sine.

O, greu mai dă omul să înțeleagă tainele vieții! V-am adunat la izvorul tainelor vieții. Am spus să veniți la izvor, și ați venit. Iar Eu spun așa: ferice celui ce știe să vină când îl chem, că mare este taina omului nou, zidit în Mine ca să fie. Eu voiesc să vă zidesc pe voi veac nou în calea venirii Mele în fața a tot neamul omenesc, zidire ca în cer, nu ca pe pământ. Viața veacului ce va să fie este din cer, și nimeni n-o poate lua de pe pământ. Botezul este din cer, credința este din cer, și acestea nu se pot lua de pe pământ. Iar cine le ia pe acestea se face prunc și are în el fața împărăției cerurilor, duhul omului cu duh dătător de viață, căci unde nu este moarte, acolo este locul împărăției cerurilor. Amin.

Eu voiesc să nu mai moară omul și voiesc să-l învăț viața. Eu voiesc să ia omul haina lui cea din cer, casa lui cea din cer și să-Mi fie Mie locaș, și Eu să Mă arăt cu el în cer și pe pământ. Asta voiesc Eu. Și tu să voiești așa, popor mititel care stai la crescut. Dar cum se stă la crescut? La crescut stai numai dacă te faci copil, numai dacă stai copil. Cei ce nu stau copii se pierd în sine și nu mai primesc creștere și ies din împărăția cerurilor și ies din casă și pierd mângâierea și n-o mai vor cei ce nu stau copii. Eu am venit din cer pe pământ să fac din om copil, copil iubitor de mângâiere, iubitor de învățătură și de fapta ei, că asta înseamnă mângâiere.

Învățătura Mea este duh de mângâiere, dar cine nu este copil nu-i trebuie mângâiere și se irosește în plăceri care aduc cu ele amărăciunea lor. Voiesc să-l trag pe om spre duhul mângâierii, spre duhul învățaturii Mele. Iată, Mă fac cuvânt peste pământ ca să Mă dau omului cu duhul mângâierii Mele și să învețe omul să vină la Mine, să vină la mângâiere omul. Să se tragă omul din el în lături și să-Mi facă Mie loc în el, ca să fie apoi. Amin.

Apa Iordanului a vorbit cu Făcătorul ei, a stat în lături de o parte și de alta a trupului Meu când M-am plecat sub mâna mărturisorului Meu, botezătorul Ioan. Toate cele făcute de Mine Mă cunosc Stăpân al lor, dar omul nu vrea. Cel ce s-a vrut mare nu vrea. Cel mare nu vrea, dar taina botezului îl îndeamnă pe om să înțeleagă de la Mine viața și fața celui botezat.

O, vino, omule, spre pocăință, vino spre botez! Vino să iei de la Mine această învățătură, că nimeni nu te învață pe pământ puterea acestei taine, a nașterii din Mine a omului prin botez. Vino, și învață-te să vii, că mulți dau să vină, dar nu știu să vină. Această știință voiesc să ți-o dau. Mulți dau să se boteze, dar nu știu ce poartă în ea taina aceasta. Ea aduce împruncirea trupului și a duhului și a sufletului omului. Ea îl naște pe om pentru cer, nu pentru pământ.

Dau să te învăț, dau să te deprind să vorbești cu Mine, omule ieșit din om. La botezul Meu a vorbit cu Mine apa Iordanului și Tatăl din cer, și voiesc să știi ce înseamnă botez și nașterea ta de sus, ca să fii apoi, că iată, nu ești, și mori mereu și nu ești, căci iubești moartea și nu viața. O, Eu pentru tine am venit de la Tatăl și M-am făcut Om, și am trecut întru totul prin cele omenești, ca să le zdrobesc în trupul Meu și să auzi tu câte am făcut Eu pentru tine. Vino să auzi învățătura Mea de la sfârșitul timpului, că iarăși lucrez pentru viața ta, omule. Iarăși vin de la Tatăl și cu Tatăl ca să-ți dau mâna și să înveți să vii la viață, că Eu ție Mi-am dat viața, și mereu ți-o dau ca să iei din ea și să fii. Cufundă-te în cuvântul Meu cel de facere nouă și botează-te în el, omule, că-ți grăiesc cuvânt de naștere din nou, fiindcă Eu nu voiesc moartea ta, ci să te întorci și să fii viu. Amin, amin, amin.

Am spus să vină să le dau de la Mine celor ce Mă cer. Să vii, popor mititel, și să Mă iei de la izvor și să înveți să stai copil, ca să-ți dau mângâiere. Tu vii la mângâiere când vii la izvor, și Eu te mângâi cu cuvântul, dar fii atent că Eu acum două mii de ani M-am făcut Om, și am și Eu nevoie de mângâiere, și vin la izvor să bem și să ne mângâiem unii pe alții. Mare și dulce este taina mângâierii, și cât aș vrea să te văd lucrând cu ea, popor mititel de la venirea Mea! Eu când am ajuns Om desăvârșit lângă Tatăl acum două mii de ani, ți-am trimis pe pământ duhul mângâierii, că El este numai pentru cei ce-Mi urmează Mie pe drumul către Tatăl. Dar plinătatea Mângâietorului este acum, și este cu tine, căci Eu Mă fac izvor de cuvânt mângâietor pentru cei ce se nasc din Mine. Cel ce se naște din Mine, până nu trece prin baia pocăinței, care aduce iertarea păcatelor, nu poate să se nască pentru viață. Mângâierea Mea este duhul cunoștinței celor cerești prin duhul umilinței omului. Îl mângâi pe cel ce se pleacă spre Mine și îi dau înțelepciune curată și îi dau duh blând și smerit, ca să fie ca Mine și să-l am de mângâiere de pe pământ. Mă apropiu să vin pe pământ și nu am duh de mângâiere de jos ca să vin blând și să vin cu iubire, că omul nu Mă așteaptă și nu stă în calea Mea cu dor. Aștept dor de pe pământ. Aștept pregătire de pe pământ. Îl aștept pe om să iasă în întâmpinarea Mea, și el nu vrea. S-a răcit omul de Mine și nu vrea.

Ioan, botezătorul Meu, a ieșit în calea Mea și Mi-a gătit-o și s-a făcut cale a Mea spre oameni și îi striga spre împărăția cerurilor. Și pe tine, popor micuț, te-am făcut cale a Mea peste

pământ, ca să vin apoi și să împlinesc Scriptura venirii Mele. O, greu am răzbătut cu cuvântul venirii Mele, că omul e cuprins într-ale lui. Dar Mi-am împlinit cuvântul rostit din timp și am ieșit peste țara venirii Mele și strig peste ea, și strig din ea, ca să se audă venirea Mea, care vine cuvântând de deasupra pământului și înnoind duhul omului. Amin.

Iată sărbătoare de Bobotează! Mă sărbătoresc cu tine, popor mititel, adunat în jurul ieslei cuvântului Meu; cu tine și cu Ioan, nașul Meu de la botez. Acum nouă ani am venit cu Ioan și am îmbrățișat aici la iesle pe cel care M-a mărturisit în zilele acestea peste lume cu lucrarea venirii Mele: pe Irineu, arhiereul Meu cu care Mi-am înfipt țărșul împărăției venirii Mele în mijlocul neamului român, de unde cuvântam vestea împărăției cerurilor, vestea cea nouă a venirii Mele. Mi-e dor de el să Mă vestească cu venirea Mea de azi, și îi voi face loc și voi smulge din calea lui pe toți împotrivorii venirii Mele și vă voi pune pe voi în calea lui spre Mine, că Eu prin voi și prin el vreau să dau viață neamului omenesc mai înainte cu un ceas, și apoi să vin. Mi-e dor de cuvântul lui cel plin de har și de adevăr, dar el e strâmtorat ca în groapa cu lei și e păzit din toate părțile ca să nu se audă glasul lui peste pământ, ca să nu se ridice omul spre venirea Mea. Dar Eu Mă scol și pedepsesc împotrivirea și pe toți cei care-l țin pe el legat, și îi voi desface mersul și cuvântul și va fi căutat ca să mijlocească la Mine de pe pământ. Eu îl iubesc, că are umilință. Eu îl ajut, că are pocăință. Eu îl aștept, că are iubire și are milă de om. Eu îl cuprind, că e copil, și îl mângâi și îl cresc cu duhul nădejdi în cele făgăduite de Mine pentru veacul cel nou peste pământ, că iată, cu voi lucrez, că sunteți mici și vă zidesc veac nou în calea venirii Mele. Tai din rădăcină toată împotrivirea din calea voastră și din calea lui, dar am nevoie de credință și de mângâiere de la voi, copii ai venirii Mele. Stă lumea într-un pustiu fără margini și voiesc să lucrez pământul din nou și să însămânțez pe el împărăția cerurilor, și ea să crească. Ud mereu și îngrijesc mereu sămânța de la voi, și îi dau duhul mângâierii, și îi dau căldură, ca să crească și ca să am de ce să vin.

Îl mângâi și pe el, pe arhiereul venirii Mele după două mii de ani, dar cu greu ajung cu mângâierea Mea la el, că e păzit din toate părțile ca să nu scape din închisoare. Dar el e blând și smerit și drept, și aduce Mie rugăciune cu dor și cu iubire. Rugăciunea lui Îmi sfășie duhul și Mă dor lanțurile lui. Mi-a adus slujbă de Bobotează cu voi acum nouă ani, și apoi a fost luat de lângă voi. Cel ce a lucrat împotrivire pentru pașii lui spre izvor, a fost tăiat și aruncat de la locul lui, de pe scaunul lui de arhiereu peste locurile venirii Mele în mijlocul neamului român. Îi voi tăia pe toți cei care îi fac lui și acum durere, că durerea lui despică cerul, și Eu biruiesc pentru durerea lui pe toți vrăjmașii lui și ai Mei. O, nu știe slujitorul bisericii ce are de făcut. El în loc să lupte de partea Mea, luptă împotriva Mea și stă pe scaun de biserică și n-are frică de Dumnezeu și n-are credință în viața veacului ce va să fie, că dacă ar avea, n-ar călca poruncile vieții acesteia, și le-ar împlini pe ele. Mă umplu de mare dor după cel pândit de ochi dușmani. Mi-e duhul tot o rană pentru rana lui. Dar Eu, Domnul și Stăpânul, voi face cale netedă și vor merge pe ea cei mântuiți, după cum am făgăduit din vreme Eu prin prooroci. Amin, amin, amin.

Tu, popor mititel, să meriți acest nume de copil. Să stai micuț în brațul Meu, să stai cuminte, fiule mic, că la copii trebuie să li se spună mereu să fie cumiți.

Te-am învățat mereu cum să fii, fiule mic. Să te uiți mereu în învățătura Mea, că ea e duhul mângâierii, care te alină și te ajută să fii. Să pui peste tine cuvântul zidirii, că Eu te zidesc veac nou, poporul Meu micuț. Să dai de la tine orice duh străin. Duhul mării de sine, duhul nemulțumirii, duhul tău dă-l de la tine și stai în Duhul Meu, că Eu sunt ceea ce trebuie să fii tu, fiule copil. O, să nu te superi pe Dumnezeu! O, să nu te superi pe fratele tău! Și dacă te superi prin el sau pentru el, să nu te superi pe el dacă e copilul Meu, și învață-l să fie copil, ca să nu mai aducă durere în lături, dar învață-l să nu Mă supere pe Mine, că această taină aduce pacea Mea între frații cei de un sânge cu Mine. Amin.

O, cum aș strânge pe mulți în izvorul acesta, dar multe mai sunt care-l țin pe om încurcat și rupt de statul lui numai cu Mine. Nu toți cei ce vin la izvor sunt ai acestui izvor, și Eu îi aștept să

bea, și să știe să fie dacă beau. Cel ce este al acestui izvor, acela este numai al Meu și nu mai este al lui, iar Eu îl fac păsărică și îl hrănesc cu grija Mea de el, și îi iau lui grija de el și îi dau grija de Mine, ca să am cu cine să Mă sprijin pe pământ cu împărăția Mea, cu taina împărăției Mele. Pe cel ce vine la Mine Eu îl primesc și îl învăț să Mă primească. O, de M-ar primi cel ce vine așa cum îl primesc Eu și îi dau alin din cer ca să crească și să fie! O, cât aș voi să cresc Eu în om, și omul să se micșoreze atât cât Îmi trebuie Mie! O, de ar voi omul să învețe de la Mine tainele vieții, și apoi să lucreze peste el viața veacului ce va să fie!

Acum, cuvântul Meu rostește prin voi, cei unși peste ieslea Mea, binecuvântare peste apa slujită azi de voi și de îngeri, ca să fie spre putere, spre curățire și spre bucurie pentru voi și pentru cei ce se așează pe potriva Mea. Nu-i de ajuns să creadă omul că ce fac Eu aici este adevărat și bun și din cer. O, nu-i de ajuns, ca să se strecoare apoi sub binecuvântarea Mea. Îi trebuie haină nouă omului care vine să-și ia de la Mine. Una este să-și ia omul, și alta este să i se dea.

Am spus să veniți la izvor. Și ați venit. Am spus să vină să ia de la Mine cei ce Mă cer. Cine este cel ce Mă cere? Este cel ce Mă așteaptă veghind. O, e mare lucrare de taină să știe omul să vină când Eu îl chem la izvor. V-am dat izvorul Meu. Mângâiați-vă! Să fii și Eu mângâiat de cel mângâiat de Mine. Amin.

Fiilor, fiilor, învățați poporul să știe să vină, să știe să fie. Fiilor de la iesle, lucrați ceea ce vă dau, lucrați pe poporul Meu cel mic, ca să-l am după voia Mea, și zidiți-vă cu el veac nou, pentru ca să fiți, și să vă am la venirea Mea. Amin.

Și iarăși vă voi da și vă voi hrăni, ca să fiți bogați și să dați, fiilor. Amin, amin, amin.

06/19-01-2001